

Isten velünk van ma is!

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2010.04.25.

Ige:

L: Mt 1,23

„Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek” - ami azt jelenti: **Velünk az Isten.**

T: Mt 28,20 „**én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.**”

1992-ben történt a következő eset Barcelonában az Olimpiai Játékokon. Derek Redmond futó egész életében arról álmodott, hogy aranyérmes nyer a 400 méteres síkfutáson.

Nézzük meg, mi történt a versenypályán! (FILM) Körülbelül a táv felénél Derek jobb térdében elszakadt a térdszalag. Az éles fájdalomtól szinte összeesett. Az orvosi segítség szinte azonnal ott volt, de ő felállt, és ugrándozva próbálta folytatni a versenyt. Amikor a célegyenesbe ért, egy fehér pólós nagydarab férfi futott le a lelátóról, aki még a biztonsági őrt is félrelökte. Jim Redmond volt, Derek apja, aki átkarolta fiát, és így támogatta be a célba.

Derek nem nyert aranyérmes, azonban átélte azt, hogy mellette volt az édesapja akkor, amikor a legnagyobb szüksége volt rá.

Azt hiszem, jól gondolom, hogy egy kicsit mindnyájan hasonlítunk Derek Redmondhoz. Elindulunk az életben hatalmas álmokkal és nagy reményekkel. Gyermekeként még nagyon sokat álmodik az ember a jövőről. Amikor a gyerekek játszanak, mindig saját magukat képzelik a főhősök szerepébe. Rendkívüli sikereket aratnak hol ebben a szerepben, hol abban a szerepben. Fantáziájuk pillanatok alatt új és új kalandra röpteti őket, és semmi sem lehetetlen előttük.

Majd ahogy növekednek, megszerzik az első sérüléseket és sebeket. Aztán egy ideig akadálytalanul haladnak előre, de megint érik őket újabb sérülések. És ezek a sérülések egyre jobban lelassítják haladásukat. Sőt, el-eltűnik kezdeti lelkesedésük. Ez a lelkesedés egy idő után visszatér, de minden újabb sérüléssel egyre nehezebben.

És vannak, akiknek a lelkesedése már elveszett. Ők nem is remélik, hogy célba érnek ezen a versenypályán.

Lehet, hogy nem is másokról szól ez a történet, hanem rólunk. Azt hiszem, hogy akik itt vagyunk, mindnyájan átéltünk már egy-két sérülést, lelkünket ért sebet. Nagyon sokan tudjuk mi a gyász, mit jelent elveszteni valakit, akit nagyon szerettünk. Sokan tudják mit jelent elveszteni a munkahelyet, ismerik azt az érzést, hogy egyik napról a másikra bizonytalanná, vagy akár reménytelenné vált a mindennapi kenyér tisztességes megszerzése, a családról való gondoskodás.

És sokan ismerik azt az érzést, hogy reménységgel vetik el jól előkészített földbe a gabonát, de a szárazság miatt, vagy éppen a szakadatlan esők miatt, vagy egy jégverés miatt elpusztul szinte minden. Amikor úgy érzi a földből élő gazdaember, hogy már az imádság sem segíthet nyomorúságos helyzetén.

És bizony többen ismerik azt a végtelenül keserű érzést, amikor egy szilárdnak hitt kapcsolat megromlik. Egy jegyesség, vagy egy házasság felbomlik. Éles fájdalom hasít bele a szívbe, hogy szinte összeesik az ember, ahogyan Derek Redmond a Barcelonai Olimpián.

És vannak olyanok, akiknek a reménysége teljesen elveszett, és talán már fiatalokként értelmetlennek látják életüket.

Ezeken gondolkodtam, és nagyon sok életsors lepergett gondolatban szemeim előtt. De nemcsak ezeket láttam magam előtt, hanem azt is, **hogy Istennek igenis van üzenete nekünk, sérülésekkel bicegő, bukdácsoló, össze-összeeső embereknek.** Annyira különös, hogy Máté azzal kezdi evangéliumát, az örömhír leírását, hogy egy ószövetségi próféciaát idéz: „Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek - ami azt jelenti: *Velünk az Isten.*” Így kezdődik az általa lejegyzett örömhír, evangélium, hogy velünk az Isten.

Majd szépen sorjában megírja Jézus Krisztus életéről szóló beszámolóját úgy, ahogy ő látta. Az egész evangélium arról szól, hogyan teljesedik be Ézsaiás próféta jövendölése, hogyan van jelen az emberek életében Palesztinában Jézus.

És végül, az evangéliumának legutolsó szavaiban pedig úgy fejezi be a Jézusról szóló bizonyítást Máté, hogy a jövő felé mutat. Mert Jézus nemcsak 3 évig volt a tanítványaival, hanem **Ő velünk van minden nap ma is.**

Isten csodálatos módon körül fogja a mi életünket is. Ígéret hangzik el a mi életünk felett is: velünk az Isten. Nem úgy szól ez az ígéret, hogy majd valamikor velünk lesz, ha ráér, ha megérkezik a vonata, ha éppen erre jár, ha jól viselkedünk és tökéletesen bízunk benne.

Nem, Ő nem köti feltételekhez, csak egyszerűen kijelenti, hogy velünk az Isten. Tudatja velünk, hogy Ő velünk van. Talán nem látod mindig, de hidd el, hogy ott van, ahogy Derek Redmond édesapja ott volt a hatalmas tömegben a stadion lelátóján. Mi nem vesszük észre a tömegben, de Urunk figyel minket, figyelemmel kíséri futásunkat, ahogy néha ember feletti erővel küzdünk azért, hogy célba érjünk. Ő nem ígéri azt, hogy elkerüljük a küzdelmeket, a fájdalmas sérüléseket. De azt ígéri, hogy velünk van. És így látja azt is, ha elesünk, mert megsebez az élet.

Vegyük észre, hogy Urunk ilyenkor rohan oda hozzánk, hogy legyen kire támaszkodnunk, és biztosan a célba érjen életünk. Pál apostol is erről a futásról beszél. És elmondja Pál, hogy őt is megragadta Krisztus, mielőtt elesett volna. Ezért Krisztus erejéből tudott erőt meríteni, és nekifeszülten futni tovább egyenesen a cél felé.

Fil. 3,12-14 Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus. Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenesen a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.

Végül hadd bátorítsalak egy jól ismert Igével, mely a MRE címerében olvasható: Róm. 8,31 **Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?** Ámen.

Loment Péter lelkész